

podpoře začínajících učitelů a učitelům do 1 roku praxe. Nejčastějšími formami podpory byly konzultace s ředitelem školy nebo s vyučujícími stejných předmětů, přidělení mentora, vzájemné hospitace nebo náslechy a podpora DVPP. Použití formálního zaškolovacího programu bylo zaznamenáno v 38,1 % hodnocených škol. Naprostá většina oslovených začínajících pedagogických pracovníků vyhodnotila četnost hodnocení a poskytování zpětné vazby a dopad na jejich práci velmi pozitivně.

Tabulka 45

Škola nabízí začínajícím učitelům (v %)

Nabídka činností	Začínající učitelé do 1 roku praxe	Začínající učitelé již s pedagogickou praxí
Formální zaškolovací program (nový PP je seznámen s fungováním konkrétní školy a povoláním PP)	38,1	37,7
Přidělení mentora (uvádějícího učitele)	88,1	55,8
Vzájemné hospitace učitelů, náslechy	69,5	50,7
Konzultace s ředitelem/vedením školy	80,5	84,8
Konzultace s vyučujícími stejných předmětů	85,6	81,2
Kurzy, semináře	44,1	39,1
Jiné formy podpory – jaké	2,5	2,9

Naopak mezi největší překážky, které omezovaly učitele ve zlepšování kvality jejich práce, patřily neúměrná administrativní zátěž, nedostatečná motivace žáků, nízké platové ohodnocení, nízká společenská prestiž, nekázeň žáků a psychická náročnost povolání.

V rámci sledování školního klimatu byli pedagogičtí pracovníci i ředitelé škol nejvíce spokojeni s kolegiálními vztahy a s ochotou respektovat názory druhých, bezproblémovou komunikací mezi vedením školy a učiteli, efektivní spoluprací s místními partnery a organizacemi a se vztahy mezi učiteli a žáky. Nejmenší spokojenost byla zjištěna z pohledu učitelů s možností podílet se na rozhodování o škole, následovala menší spokojenost s materiálně-technickým vybavením škol.

3.1.6 Systém školního poradenství a prevence rizikových jevů

Dostupnost specialistů pro školní poradenství a prevenci rizikových jevů byla v hodnocených školách na velmi dobré úrovni. V 85,7 % středních škol byla samostatně ustanovena funkce výchovného poradce a 80,6 % středních škol mělo samostatně ustanovenou funkci školního metodika prevence. Pozitivním zjištěním byla i skutečnost, že většina výchovných poradců (61 %) byla absolventy specializačního studia. Školní metodici prevence absolvovali specializační studium v 39,1 %. V naprosté většině škol plnili funkce specialistů pověřeni pedagogičtí pracovníci, vedoucí pracovníci (ředitel nebo zástupce) v případě metodika prevence plnili tuto funkci v 7,6 % a v případě výchovného poradce v 19,4 %.

V naprosté většině hodnocených škol výchovní poradci správně informovali ostatní pedagogy o speciálních vzdělávacích potřebách a nadání žáků (95,7 %). Školy rovněž uplatňovaly doporučení školských poradenských zařízení (93,6 %) a bylo v nich funkčně zajišťováno kariérové poradenství pro žáky i rodiče (95,3 %).

Mezi nejčastější rizikové jevy, které se ve středních školách objevovaly, zůstávalo i nadále záškoláctví, kouření, poškozování majetku, vandalismus a verbální agrese vůči učitelům.